

afbetalingslovens regler. Den foreslåede bestemmelse afklarer retstilstanden på dette punkt, idet fogedretten i sådanne tilfælde som altovervejende hovedregel skal afvise en anmodning om en umiddelbar fogedforretning. Dette gælder også med hensyn til en umiddelbar fogedforretning i anledning af tilbagetagelsen. Fogedretten skal således normalt afvise kreditors anmodning om at kræve sig indsat i eventuelt tilbehør til det solgte, f. eks. en bils papirer.

Reglen gælder ikke, hvis køberen har samtykket i den udenretlige tilbagetagelse. Samtykke til tilbagetagelsen kan efter omstændighederne foreligge stiltiende, f. eks. ved at køberen har efterladt den solgte bil uden for sælgerens forretning.

Da det i visse særlige tilfælde ville være urimeligt at afvise en umiddelbar fogedforretning, selv om sælgeren har udøvet selvtægt, giver reglen mulighed for, at fogedretten undtagelsesvis ikke afviser kreditors begæring. Der kan således tænkes tilfælde, hvor også køberen er interesseret i en opgørelse i fogedretten på det foreliggende grundlag, eller hvor køberen har lagt alvorlige hindringer i vejen for en tilbagetagesforretning.

Har fogedretten afvist fogedforretningen, kan kreditor dog begære fogedrettens medvirken, såfremt han efter tilbagetagelsen har erhvervet et særligt retsgrundlag for sit krav, f. eks. en dom. Da udgifterne i forbindelse med opnåelse af en dom i disse tilfælde ikke kan siges at have været fornødne for sagens forsvarlige udførelse, bør udgifterne bæres af kreditor selv, jfr. herved retsplejelovens § 312, stk. 2. Af reglerne i § 28, stk. 2, og § 32, stk. 2, 2. pkt., følger endvidere, at kreditor i forbrugerkøb i de aller fleste tilfælde er endeligt afskåret fra i tilfælde af selvtægt at gøre en eventuel restfordring gældende.

Til stk. 2.

Bestemmelsen gælder kun i forbrugerkøb og skal sikre, at en kreditor, som ønsker at gøre en restfordring gældende mod køberen, jfr. § 28, stk. 2, tager det solgte tilbage gennem fogedretten, således at fogedretten kan fastslå, om og i bekræftende fald med hvilket beløb kreditor kan gøre en eventuel restfordring gældende. 2. pkt. indeholder endvidere en særlig civilretlig sanktion over for selvtægt.

1. pkt., som i det væsentlige svarer til § 32 i betænkningens udkastet, afskærer en kreditor, der efter aftale med køberen udenretligt tager det solgte tilbage, fra at påberåbe sig en *aftale* indgået med køberen om, at kreditor har yderligere krav

mod køberen i anledning af købet. Der henvises herom til betænkningen s. 105. Aftalen er ugyldig, uanset om den gøres gældende før, under eller efter tilbagetagelsen. Bestemmelsen afskærer ikke kreditor fra i forbindelse med en aftale om en udenretlig tilbagetagelse at tage forbehold om at begære en formelig indsættelsesforretning og i forbindelse hermed – i det omfang det er muligt efter § 28, stk. 2 – at gøre en eventuel restfordring gældende. En sådan begæring må dog fremsættes inden rimelig tid herefter, og eventuel bevisusikkerhed omkring det solgtes værdi på det faktiske tilbagetages tidspunkt må komme kreditor til skade, da det må være kreditor, som skal bevise tabet og dettes omfang, jfr. herved betænkningen s. 99. Bestemmelsen gælder kun ved tilbagetagelse, som sker i anledning af køberens misligholdelse af købsaftalen. Indgår tilbagetagelsen f. eks. som led i en ny købsaftale, fordi køberen ønsker at udskifte det solgte, uden at der samtidig foreligger misligholdelse, hindrer bestemmelsen ikke, at parterne kan aftale, at køberen skal betale en eventuel restfordring.

Reglen berører heller ikke køberens pligt til at tilbagelevere eventuelt tilbehør til det solgte, f. eks. en bils papirer.

I betænkningen s. 45 er anført, at betænkningens udkastets § 32 i forbrugerkøb vil føre til, at kreditor, hvis han tager det solgte tilbage ved ulovlig selvtægt, er afskåret fra at gøre nogen restfordring gældende mod køberen. Da dette ikke fremgår udtrykkeligt af betænkningens udkastets bestemmelse, har justitsministeriet i 2. pkt. medtaget en bestemmelse om, at såfremt kreditor i forbrugerkøb tager det solgte tilbage ved selvtægt, er han afskåret fra at gøre nogen restfordring gældende mod køberen, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Med »særlige omstændigheder« er tænkt på tilfælde, hvor køberen har lagt alvorlige hindringer i vejen for en tilbagetagesforretning, og hvor det derfor efter omstændighederne vil kunne være urimeligt at afskære kreditor fra at gøre en restfordring gældende, han måtte have efter § 28, stk. 2.

Til kapitel 4

I dette kapitel foreslås der gennemført enkelte bestemmelser, der kun gælder for kontokøb. Kontokøb er defineret i § 3. Om hvorvidt et kontokøb er et forbrugerkøb, henvises der til § 4, stk. 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil. §§ 33–34 gælder kun for kontoaftaler om forbrugerkøb, hvorimod § 35 også gælder for kontoaftaler om køb, der ikke er forbrugerkøb.